

“Ифет”: Продължението сезон 2, еп. 47 (87)

“Ифет разбира за случилото се с Джемил”

в дома на Ифет

Ифет: Какво каза, лелю? ***плаче***

Серпил: Ифет, миличка... ***прегръща я***

Ифет: Остави ме! Попитах какво каза? ***вика и плаче***

Саиме: Аз, аз...Ифет, милата ми?! ***плаче***

Ифет: Ти ме излъга, лелю, излъга ме! ***блъска я*** Как можахте да го направите? Значи, значи Джемил е мъртъв, така ли?! ***крещи и плаче*** Значи онези жени са го убили, така ли? Така ли?

Нимет: Ифет, успокой се!

Ифет: Няма да се успокоя, няма! ***започва да събаря предмети*** Джемил, Джемил?! ***пада на земята и плаче*** Не, това не може да е истина! Джемил?!

Саиме: Боже мой! Защо ни се случва всичко това? Какво зло сме сторили?! ***плаче***

Джан: Ифет, успокой се! ***опитва се да я вдигне***

Ифет: Махайте се всички! Оставете ме! ***крещи*** Искам да видя Джемил, заведете ме при него!

Саиме: Ифет, дъще?!

Ифет: Къде е, къде е? ***забърсва сълзите си***

Ерхан: Ифет, ела на себе си!

Джан: Какво Ви казаха точно, госпожо Саиме? ***замисля се***

Саиме: Трябва да отидем в моргата, там е трупа, който най-вероятно е на Джемил... ***плаче***

изведнъж Ифет тръгва

Саиме: Ифет, къде отиваш? Стой, дъще! ***Саиме, Ерхан, Джан и Серпил тръгват след нея***

в селото

Ръза: Какво стана? Вдигна ли някой? ***любопитно***

Джемил: Странно! Джан вдигна, но след това изведнъж затвори. ***замисля се***

Ръза: Сигурно не е могъл да говори.

Джемил: Не знам, сякаш нарочно затвори, щом чу, че съм аз.

Ръза: Не си въобразявай, синко! ***поглежда към часовника*** Иии, хайде, хайде, трябва да отидем до болницата, ще закъснеем!

Джемил: Аз как ще отида?

Ръза: Не ти ли казах? Забравил съм. Помолих нашия приятел, с който ходим за риба да ни закара с колата си. Той ще ти помогне да станеш и да се качиш в колата. В болницата ще ни дадат количка.

Джемил: Ясно. Е, хайде тогава!

в дома на Ифет

Емине: Дано всичко се оправи! Дано това не е Джемил! ***тъжно***

Седат: Ох, не знам, на това семейство им се стовариха толкова лоши неща на главите! Не знам как ще се справят с всичко, проблемите идват един след друг! ***замислено***

Емине: Всичко това е заради госпожа Дилек и проклетата ѝ племенница! Те са виновни за всичко, добре, че се отървах навреме от тях!

Седат: Какво искат, защо постоянно нараняват Ифет и семейството ѝ?

Емине: Нил мразеше Ифет отдавна, тъй като обичаше Джемиел, но той беше влюбен в Ифет и очите му виждаха само нея. От там се случиха всички тези неща.

Седат: И какво от това? Да си намери друг любим! Боже, Боже...

Емине: Не е така, Нил се влюби в Джемиел и не искаше да чуе за друг мъж, после лежа в лудницата и така...

Седат: Тя е луда! Но Бог ще я накаже за всички злини, които е извършила и заедно с Дилек ще изгният в затвора! ***ядосано***

идва Нимет

Нимет: Едвам успокоих Чичек!

Емине: Горкичката, стана свидетел на всички тези проблеми!

Нимет: Ако това с Джемиел е вярно, така ще се съсипе. Не искам отново да изживее онази депресия, която изживя, мислейки си, че дъщеря ѝ е мъртва! ***натъжава се***

Седат: Спокойно, милата ми! Аз знам, че всичко ще е наред!

Нимет: Дано да е така! Ако искате се приберете, вече от няколко дни стоите тук!

Седат: Не, аз ще остана, не бива да оставаш сама! Емине, ти ако искаш се прибери, семейството ти сигурно се притеснява за теб!

Емине: Спокойно, обадих се на майка ми, знаят за случилото се, не се притеснявайте!

Нимет: Остава само да чакаме някакви новини! Дано тялото не е на Джемиел и всичко се оправи!

Емине: Дано! ***погалва я по гърба***

във вилата извън Истанбул

Дилек: Какво направихме, какво? ***хваща се за главата***

Нил: Нямахме друг избор, поне сега е в ръцете ни и не може да се измъкне, за да ни издаде в полицията!

Дилек: Значи полицията е по петите ни, знаех си, знаех си! От самото начало направихме грешка, като се захванахме с това, сега сме принудени да бягаме от закона!

Нил: Не започвай отново! Важното е, че вече Ифет и Джемиел са мъртви, нали точно това искахме?

Дилек: Ти се вманиаши в любовта си към Джемиел, заради теб стигнахме до тук, заради теб и фалшивата ти любов! ***вика***

Нил: Тогава да не беше тръгвала с мен, щях да се оправя и без теб! И без това само се оплакваш, писна ми от твоето хленчене!

Дилек: Планът беше само да убием Ифет и Джемиел, а не да нараняваме и други хора! За Бога, осъзнай се, Нил!

Нил: Нима очакваш да оставя тази жена да ни издаде в полицията ли? Тогава какво ще правим? Къде ще се крием?

Дилек: По-добре да избягаме, отколкото да държим заложници!

Нил: Изобщо не мислиш! Не трябваше да те моля за помощ, ти единствено ще провалиш всичко!

Дилек: Да не го беше правила!

Нил: Много лесно мога да те убия, нали знаеш това? ***насочва пистолет срещу нея***

Дилек: Хайде, направи го, хайде!

в дома на Бетюл

Асуман: Стига си плакала! Успокой се!

Бетюл: Как да се успокоя, открили са тяло, което най-вероятно е на Джемиел, как да се успокоя? ***плаче***

Асуман: Все още нищо не е сигурно, миличка, нали за това всички отидоха да проверят?!

Бетюл: Как да не е сигурно? Онези жени са го сторили, те са способни на всичко!

Асуман: Знаех си, че ще се стигне до там, те са виновни за всичките ни страдания, които ни се случват! ***ядосано***

Бетюл: Не мога да стоя повече така и да чакам! ***става***

Асуман: Стой! ***спира я*** Ако има новини Ерхан ще ти се обади, не наливай допълнително масло в огъня!

Бетюл: Аз също се притеснявам.

Асуман: Знам, но почакай още малко, сигурно сега са в моргата и разпознават трупа!

в моргата

Саиме: Ифет, дъще, почакай!

Ифет: Къде е, къде?! ***започва да се върти***

идва доктор

Саиме: Докторе, днес е пристигнал труп на мъж, дойдохме за разпознаване.

Ифет: Къде е Джемиел, къде е? ***започва да блъска доктора***

Серпил: Ифет, успокой се!

Ерхан: Може ли да видим тялото?

Доктор: Да, разбира се. Но едва ли ще успеете да го разпознаете, тялото е почти разложено, а лицето на човека е обезобразено!

Джан: Как е починал?

Доктор: След направената аутопсия установихме, че е починал в следствие на удавяне. Най-вероятно става въпрос за самоубийство.

Ифет: Не, не, това не е вярно! ***плаче*** Искам да го видя!

Доктор: Да, заповядайте! ***влизат в стаята и откриват намерения труп***

Ифет: Не, не, това не е истина! ***плаче силно***

Доктор: Намерихме и този часовник. ***показва го***

Саиме: Това е часовникът на Джемиел. ***раплаква се***

Ифет: Нееее, не, Джемиел?! ***пада и започва да удря по земята*** Не може да бъде, не! Джемиел?! Не ме оставяй!